

***Rapport van de vakjury
Corso Zundert 2015***

De vakjury

Jitske Blom

Frans Franciscus

Miesjel van Gerwen

Arie van Rangelrooij

Jan Smeets

Carolein Smit

Misjel Vermeiren

Juryvoorzitter

Frank Timmers

Inleiding

Het voordeel van een themacorso is voor het publiek dat er veel samenhang is tussen de deelnemers. Voor ontwerpers kan zo'n thema zowel inspirerend als beperkend worden opgevat. Of het te maken heeft met het thema 'Geïnspireerd door Van Gogh' weten we niet, maar we signaleren dit jaar een duidelijk kwaliteitsverschil onder de deelnemers. Het kost de jury weinig moeite om in de uitslag de onderlaag en bovenlaag te scheiden van een ruime middenmoot.

Een opmerking willen we maken bij het gebruik van muziek en ander geluid. Deze kan beter afgestemd worden op de vorm en inhoud. We horen veel elektronische muziek die soms kil en liefdeloos overkomt. Het volume is nu en dan zo hard dat het de perceptie van de wagen kapotmaakt.

Net als vorig jaar geven we een compliment aan alle buurtschappen voor het tijdig aanwezig zijn op het veilingterrein. Daardoor kon de jury goed haar werk doen. We hebben alle begrip voor de hectiek waarin de corsozondag verloopt en herkennen de opluchting bij sommige deelnemers als het veilingterrein is 'gehaald'. Maar toch vragen we aandacht voor de presentatie aldaar. Voor de jury is dit een belangrijk meetpunt.

Eerder is het signaal afgegeven dat we voorstander zijn van wagens die aan beide kanten dezelfde uitstraling en kwaliteit hebben. Het corso moet het publiek aan beide kanten van de weg een gelijkwaardige beleving bieden. We geven graag een compliment aan de deelnemers die zich dit signaal hebben aangetrokken.

Voor u ligt het juryrapport waarin clichébeleefdheden ontbreken. De intentie is om de deelnemers eerlijk te laten weten wat de jury ervan vindt en waar mogelijk mee te geven waar het aan schort, want daar hebben de ontwerpers buurtschappen naar ons idee wat aan. Om te voorkomen dat het beeld ontstaat dat de jury het - op een kleine groep wagens na – allemaal niks vindt, willen we benadrukken dat het Corso 2015 voor ons een feest was om te jureren. Verdraaid, toch een cliché.

Markt

7 Zonne Bloem

19e prijs 440 punten

Waardering is er voor het hart van de bloem, dat met de opstaande staven een 3D-ervaring biedt. Het vertalen van de pitten in dit deel wordt helaas niet verder doorgevoerd. Het is een harde, kille wagen, zonder gevoel. De zonnebloemen worden in hun vitaliteit en wildheid ingetoomd door een strakke stiling. Die grote bladeren lijken wel basaltblokken.

De combinatie met het glas-in-loodraam en de lichteffecten in dat raam is onbegrijpelijk. Deze eigentijdse vertaling van de zonnebloem met bladeren van glas in lood komt niet samen met de dahlia's. Het matcht niet, het wringt. Alsof de makers willen zeggen dat ze aan bloemen niet genoeg hebben.

Het kleurgebruik is matig. De tinten van het glas in lood matchen niet met de gele en rode tinten van de bloemen. De explosie van kleur die een zonnebloem bij Van Gogh is, wordt hier een verstarde vorm.

De compositie van de bladeren is niet duidelijk. Waarom gaat dat ene glas-in-loodblad door het midden van de bloem heen?

De zonnebloem is in het thema van Van Gogh een gevaarlijk cliché. Uitgewerkt als deze wagen is het ook een valkuil.

Molenstraat

17 Op zoek naar Van Gogh

18e prijs 442 punten

De enige wagen met meerdere figuranten is helaas te weinig theatraal. De figuranten zouden een voorstelling moeten ondersteunen en aanvullen, dat wordt hier gemist. Het theater heeft te weinig body voor het formaat van de wagen en ook veel te weinig details, in ieder geval komen deze details te weinig tot hun recht. Er gebeurt niets verrassends waardoor de wagen geen emotie achterlaat. De wagen onthult niks en de spelers ook niet. De doelloos starende museumbezoekers staan er ondanks hun mooi uitgevoerde vertraagde bewegingen verloren bij. De personages die in kleuren gehuld zijn, blijven onduidelijk.

Bij de bronzen standbeelden is te weinig moeite gedaan om enige gelijkenis met de schilder te krijgen.

De figuranten maken pijnlijk duidelijk dat de wagen te karig is en het verbeelde te mager. Het verhaal dat de wagen met figuranten wil uitbeelden is niet zichtbaar en dan komt de wagen saai en leeg over. De wagen is met zoveel inzet en liefde gemaakt en dan wordt het verhaal niet begrepen. Dat is écht jammer.

De wagen is heel precies gemaakt, met mooie kleurpatronen in de koepels en fraaie kleurdetails in het onderstel, maar hij komt niet verder dan een bouwwerk zoals we dat vaker gezien hebben. Een compliment voor het mooie kleine portret van Vincent en de twee daarvan afgeleide silhouetten.

Veldstraat

9 Gesproken boekdelen

17^e prijs 455 punten

Het ergste zijn de lelijke houten onderstellen die boekenplanken moeten suggereren, waarbij die van de eerste wagen alle aandacht trekt. De serie wagens vormt een grotesk geheel dat vooral te lijden heeft onder de wil om te imponeren. De eerste wagen vertelt het verhaal al, waarom dan nog twee wagens?

De mooie kaften van deze kleine stoet belooft veel. Ze zijn fluwelig van kleur. Op een subtiele manier zijn in reliëf de teksten op de kaft te lezen. De vervuilde binnenkanten van de boekomslagen zijn prachtig.

De bladzijden proberen wanhopig silhouetten voor te stellen, maar dit komt niet helemaal uit de verf. De bladzijden vallen open en dan is te zien dat alleen de voorste gedeeltes van de pagina's zijn bekleed met witte en donkere bloemen. De rest is een papieren print. Is dit een gevolg van tijdgebrek?

Een compliment voor het klankdecor van de voorgelezen brieven. Dit neemt je mee in een verhaal, ook al is dit verhaal niet spannend en onderhoudend. De wagens zijn te veel van hetzelfde en dat is niet goed genoeg.

Tiggelaar

18 De nieuwe lichting

16^e prijs 478 punten

Slechte vorm verhuld in een swingend bedoelde wagen, met de bijbehorende iconografie van de dj die met zijn armen wijd over zijn menigte heerst. Het klopt qua beeldtaal wel, maar de vorm....

Anatomisch valt er het nodige op aan te merken. De meeste achterhoofden missen bijvoorbeeld het nodige volume. De uitwerking van de figuren is grof en de proporties van de figuren zijn niet goed, vooral bij de man met de spuitbussen.

De forse groep figuren moet de nieuwe lichting kunstenaars verbeelden. Jonge mensen die met hedendaagse middelen in de voetsporen van Van Gogh zouden kunnen treden.

De jeugdigheid spat er niet echt van af. Ziet de jeugd er zo uit? Is dit de kleding van een nieuwe lichting? Luisteren ze naar dit soort muziek? Het idee is leuk, de compositie van de personages is leuk, het effect van de spuitbus is leuk, maar het toont niet echt de artistieke vibe van jonge creatieve mensen. Daarvoor is het tafereel te braaf, misschien ook door het gebruik van de kleuren. De wagen is daardoor te statisch. Hij is uitgevoerd als ware het een zwart-wit tekening. Daardoor oogt het flets en dat draagt niet bij aan het thema van vernieuwing. Op deze manier heeft de jeugd niet de toekomst.

Poteind

12 Waanzin

15^e prijs 479 punten

Een expressionist als Van Gogh weergeven als quasi kubistisch. Dat zou kunnen werken, maar ditmaal werkte het niet. Deze vormgeving maakt het beeld moeilijk leesbaar. Alleen op grotere afstand is het beeld te herkennen van een waanzinnige man die naar zijn hoofd grijpt.

Over de verandering van de kleur wordt binnen de jury wisselend gedacht. De meningen lopen uiteen van 'een minimaal effect', 'een beetje vergezocht en zonder meerwaarde' en 'te netjes om echt waanzinnig te kunnen zijn' tot 'een woow-effect bij het oprijden van het veilingterrein'. Aan de laatste opmerking wordt toegevoegd dat deze indruk niet bevestigd wordt door de totaalcompositie die wordt omschreven als warrig en onsamenhangend. Op de compositie is meer aan te merken. Het geheel voelt eerder decoratief dan waanzinnig. Alleen de rollende ogen en in mindere mate de schreeuwende mond doen aan waanzin denken. De nu en dan haperende techniek (blokjes die weigeren om te draaien) en de uitval van bloemen vallen op. De bewegingen in het beeld zijn klein, terwijl echte waanzin zich uit in té veel en té heftig. Daarvoor blijft het hier allemaal té braafjes.

't Kapelleke

3 Vol Koren!

14e prijs 485 punten

De wagen is een duidelijk geval van jammer. Voor de uitvoering van dit sterke beeld is veel waardering. Het grote minpunt is dat de rugzijde van de kraai weliswaar overtuigend is van vorm, maar tegelijkertijd saai en niet interessant omdat de achterkant niets zegt over de voorkant, die wel het hele verhaal vertelt. Zelfs het geluid is naar één kant gericht.

Een groot deel van het publiek mist de beleving die de 'overkant' wel ondergaat. Dat is de mooie interpretatie van Korenveld met kraaien, een overbekend werk van Van Gogh.

De korenaren die tussen de vleugilveren tevoorschijn komen, geven een sterk theatraal beeld. De abstractie van de veren wordt helaas niet doorgetrokken in de kop en poten van de vogel. De details zijn mooi, waarbij een goede keuze gemaakt is uit het alternatieve materiaal, met name de veren die de overgang vormen tussen de snavel en de kop. Het beeld is mooi in kleur gezet en het hier en daar ingewikkelde tikwerk zit goed op de wagen. De muziek is zwaar aangezet en laat weinig lucht over. Lucht, die dit ontwerp tot nog grotere hoogte had kunnen tillen.

Rijsbergen

8 De Worsteling**13^e prijs 492 punten**

Depressie vertaald in verschillende personages en gemoedstoestanden is een erg mooi uitgangspunt. Inhoudelijk gezien is deze wagen daarom veelbelovend. Misschien daarom wil je als kijker in deze gemoedstoestanden worden overtuigd. De duisternis en uitzichtloosheid zijn echter iets te lichtvoetig betreden. De uitwerking van de vorm laat hier en daar te wensen over, anatomisch rammelt het nogal eens. De ledematen die onder het doek vandaan komen, zijn soms van ongelukkige proporties. De draperieën zijn soms prachtig en op andere plekken weer zwak, ze geven geen echte spanning aan de stof. Waar het nodig lijkt om de onderliggende vorm te accentueren, wordt de geloofwaardigheid van het geheel minder. Dat is jammer want door meer te raden over te laten wordt het beeld juist sterker. De (anatomisch correcte) piemel is haast meer een provocatie dan dat hij iets van de essentie van de wagen weergeeft. Als de afgesneden onderkant consequent was uitgevoerd, dan was het storende voorwiel uit beeld verdwenen. De muziek is obligaat en verzwakt de beleving van het beeld dat toch vooral angst en wanhoop lijkt uit te willen stralen.

Laarheide

5 Veilinghuis Van Gogh

12^e prijs 505 punten

De veilingdans rondom de wereldberoemde schilderijen van Van Gogh wordt flitsend verbeeld in een open constructie met bewegende bloemvlakken. De gekte van de kunstmarkt wordt zo mooi verbeeld. Dit is een goed voorbeeld van een theatrale wagen. De originele elementen zoals de menging van de duwers en bewegers die – niet storend – in beeld zijn, de samenwerking met het showkorps en de participatie van het publiek dat mee mag bieden, kunnen niet verhullen dat de bloemenfiguratie te mager afsteekt tegen het veilinggevoel.

In die zin is de wagen niet evenwichtig. Het is te weinig bloemencorso en te veel bijzaken. Op de momenten dat de panelen draaien, maakt de wagen de meeste indruk. Helaas wordt niet steeds een nieuw schilderij getoond, waardoor het draaien niet verrassend genoeg is.

Bijzonder fraai uitgewerkt is het mechaniek dat de draaibewegingen van de assen omzet van horizontaal naar verticaal. Mooi, hoe dat zo onnadrukkelijk in beeld is.

De tweedimensionale vorm van de wagen is – misschien ingegeven door de techniek – een beetje saai en hard. Een voor- en achterkant hadden hier niet misstaan.

Raamberg

2 Stemmingsexpressie

11^e prijs 509 punten

Op verschillende vlakken zorgt de wagen voor onduidelijkheid en verdeeldheid bij de jury. Een stroming binnen dit gezelschap vindt dat de twee wagens er maar ten dele in slagen om het verschil in stemming te verbeelden, omdat de vormkeuze voor de twee onderdelen te eenduidig en de kleurexpressie te weinig expliciet worden gevonden. Had een groter contrast tussen de twee niet voor meer verrassing gezorgd? Het zijn nu twee ondergronden waarop de – weliswaar verschillende – patronen zijn bevestigd. Hadden deze ondergronden dan ook niet van elkaar moeten verschillen?

Anderen zien duidelijker verschillende stemmingen tussen de beide wagens. De twee vergelijkend, is er meer enthousiasme voor de eerste wagen dan voor de tweede, die wordt omschreven als een 'tapijtmotief' met sombere kleuren. Op die wagen wordt de lichtbeweging onderuitgehaald doordat je ziet hoe de led-strips zijn bevestigd. Onduidelijkheid alom dus. Wie vooraf niet weet wat de ontwerper precies met de wagen beoogt, heeft het lastig. Die ziet het als een abstracte wagen die iets fris en moderns oproept. Als kunst waar iedere bezoeker iets in zal herkennen en wat van zal vinden.

Onverdeeld enthousiasme is er over de afwerking die als fraai wordt omschreven. Heel precies en strak, zoals dat bij dit ontwerp past.

Over de lichteffecten wordt weer wisselend gedacht. Van 'kermisachtig, doet denken aan een schiettent' en 'obligaat, voegt weinig toe' tot 'perfect geïntegreerd' en 'versterkt het effect'.

Klein Zundert

16 Diefstal

10^e prijs 516 punten

De transformatie van schilderij tot dief en andersom is net te ingewikkeld gemaakt om echt geloofwaardig te zijn. De transformatie vergt zoveel tijd dat je vooral naar een aantal bewegende, onduidelijke panelen zit te kijken. Voor grote delen van het publiek is het volstrekt niet te volgen wat hier nu eigenlijk gebeurt.

De verandering van dief in schilderij (zoals de jury hem in de optocht gedeeltelijk heeft gezien) is waarschijnlijk minder interessant dan andersom. Een stuk eerder op de route en een stuk verderop is die transformatie wel zichtbaar geweest voor het publiek en dat is dan weer prima. De passage bij de jurytribune is in dit geval een 'random' moment.

Bij de tweede doorkomst is het veel duidelijker en is de dief in volle glorie te zien. Daar is veel waardering voor, zoals ook voor het schilderij als dat in zijn geheel zichtbaar is. Hoewel mislukt, wordt de complexiteit intrigerend gevonden en de imposante transformer als verhaal heel effectief in het Van Gogh thema.

Van de muziekkeuze wordt weinig begrepen, die heeft geen enkele relatie met het beeld. Hier had best een afgaand alarm of een politiesirene doorheen mogen klinken.

De Berk

1 Broederliefde

9^e prijs 519 punten

De wagen veroorzaakt verdeeldheid bij de jury. Niet over de wagen zoals die 'ingeklapt' voorbijtrekt; dat wordt een nogal plumpe en verhoudingsloze vorm gevonden, met intrigerende zijkanten en een mooi gedetailleerde mandala in het midden van die zijkanten, die de massief ogende voor- en achterkant doorbreekt. Deze ronding blijkt een voorschot op het zonnebloempatroon dat volgt als de wagen zich ontvouwt. De kleuren zijn mooi en warm. De gezichten zijn zwak van vorm en bij het uitklappen blijken de zijkanten van de segmenten wat slordig afgewerkt. Over de geslaagdheid van de wagen in ontvouwde toestand wordt wisselend gedacht.

Voor een deel is het te weinig krachtig, te weinig spectaculair door de magere vormgeving van de bloembladen, ze hadden massiever mogen zijn. Het lijnenspel is te iel in verhouding tot het zware blok dat door de koppen gevormd wordt. De lijnen en het midden van de zonnebloem op de zijkant van de wagen komen niet bij elkaar. Een ander ziet dit lijnenspel als transparant en luchtig. Het complexe mechaniek van het uitklappen, wordt ervaren als indrukwekkend en een extra spanning in wat er zou worden gevormd. Dit had beter in beeld gebracht mogen worden. De duur en snelheid waarmee dat gebeurt, zijn goed. De zonnebloem wordt centraal gezien in de band tussen de twee broers.

Een wagen dus met letterlijk en figuurlijk twee gezichten..

Achtmaal /De Lent

11 Impressions de Vincent

8^e prijs 561 punten

Wie een beeldstrijd aangaat met Van Gogh kan het onderspit delven. Het zijn vier mooi uitgewerkte wagens. Het zijn er echter te veel als ze zo weinig verschillend zijn. Het effect was groter als de verschillen tussen de jaargetijden groter was. Vooral de wagens 2 en 3 lijken veel op elkaar waardoor de seizoenen en de stemmingen uit het leven moeilijk te herkennen zijn. De eerste en de laatste worden de twee mooiste doeken gevonden, daar is de kleurstellingen waanzinnig goed. De lente komt door zijn eigen lichte, frisse kleuren goed uit de verf. De roze bloesembollen zijn prachtig. De laatste heeft mooie tinten die het verval uitdrukken.

Over het succes van de gekantelde versie aan de andere kant, wordt wisselend gedacht. De ene ontgaat het effect en vindt het niet verrassend, de ander vindt het een mooie ingreep en bijzonder.

Het totaal is indrukwekkend, een grootse presentatie en de afwerking tot in de puntjes verzorgd.

Het initiatief om elkaar als buurtschap niet als concurrent te zien, maar samen te werken is prijzenswaardig. De samenwerking heeft echter – los van het volume - geen extreme meerwaarde opgeleverd in het totale verhaal en beeld, daarvoor lijken de doeken toch te veel op elkaar.

Stuvezand

13 Inventaris

7^e prijs 563 punten

Het idee van een enorme verzameling stoelen doet denken aan het werk van de Chinese kunstenaar Ai Weiwei (Antique Stools).

Het concept is tegelijkertijd ijzersterk als op het kantje, wat de alternatieve materialen betreft. Het gebruik van bloemen lijkt er bijna niet meer toe te doen. En toch...de onderliggende gedachte maakt de wagen bijzonder intrigerend en ook als corsowagen acceptabel. De wetenschap dat de meubels echt uit de woonplekken van Van Gogh afkomstig zijn, geeft de wagen een meerwaarde.

De wagen emotioneert je van kunstzinnigheid en dat is niet makkelijk. Dat er naast de wagen een catalogus is gemaakt waarin alle meubelstukken zijn verzameld, is bijzonder.

Het bouwwerk van meubels in een wolkachtige, ongrijpbare vorm en een georganiseerde chaos, is indrukwekkend en erg origineel. Je hebt zo'n wagen nooit gezien en hij is binnen het corso nergens mee te vergelijken. Een wagen met impact. Het ongecompliceerde kleurenpalet van de gebruikte dahlia's sluit gek genoeg naadloos aan bij de naturel kleuren van de meubels en de theatrale uitstraling wordt versterkt door alle labels die aan de meubelstukken hangen.

Schijf

6 Stil-Leven

6^e prijs 579 punten

Een weelderig boeket van prachtige dieprode klaprozen waarvan de kwetsbare bladen nog kwetsbaardere vlinders blijken te herbergen. Het oogt allemaal papierdun.

Het geheel is heel verrassend en heel mooi. De vorm van de wagen is organisch, met een smalle basis die uitwaaiert naar boven. De harten van de bloemen zijn subliem gemaakt. De rode bloemen zijn een verademing in kleur. Het contrast met het geel, wit en blauw van de vlinders doet het goed. Net als het contrast in materiaal. Het alternatieve, natuurlijke materiaal van zaden en veren werkt mooi samen en geeft detail aan de patronen om de vlinder. De vlinders lijken met dunne verf beschilderd te zijn. Als je goed kijkt, zie je dat het kleine veren zijn.

De wagen is zomers vrolijk en goed gemaakt, zoals de vlinders verborgen zaten in de buitenste bloembladen. Minder fraai zijn de stengels. Deze zijn onverzorgd, alsof ze er niet toe doen.

Veel filosofie zit er niet achter het ontwerp. Het moet het hebben van de vorm van de bloemen en vlinders, de rangschikking van het veldboeket, de verrassing van de metamorfose en het al beschreven contrast.

Het gegeven dat je even denkt dat zo'n wagen geen duwers heeft, geeft aan hoe mooi hij voorbijkomt.

Klein Zundertse Heikant

19 Van Gogh

5e prijs 600 punten

Een indrukwekkende wagen. De gesloten mimiek van de binnenvetter en het op hol geslagen hart. De dramatiek van een heel leven in één beeld gevangen. Het gezicht van de onbegrepene, de miskende en van binnen een vulkaan van opwinding over alles wat hij zag en vastlegde op zijn schilderijen. Door het kleurrijke hoofd is de verschijning frontaal krachtig. Wat mooi zijn de blokjes waarmee de kleur in het gezicht streep voor streep verandert, alsof een onzichtbaar penseel de strepen nog aan het zetten is. Zo wordt de schilder in zijn bekende pointillistische stijl doeltreffend geportretteerd.

Het rode haar past perfect bij de geel/groenige huid. In de kleur van de huid zitten mooie nuances ten opzichte van de kleur van het brein. Het kloppende hart is fenomenaal, het lijkt de wagen met een indrukwekkende hartslag voort te stuwen. Dat is dynamisch, ook omdat al die radertjes draaien.

Het geheel is te onsamenhangend. De zijanten vormen een niet zo mooi uitgewerkte spaghetti-toestand. Is het fantasy of luguber? Daar blijft het wat tussen hangen en dat maakt de wagen wat verward en verwarrend.

Een minpunt zijn de ogen. Als de strakke blik van Van Gogh door de straten priemt, heb je het gevoel dat de ogen qua materiaal niet in het gezicht passen.

Het geluid van de wagen klopt bij de beweging en het totaalbeeld.

Laer-Akkermolen

4 Arbeid

4^e prijs 610 punten

Hier is een visionair aan het werk als het om ontwerpen gaat. Een manier van kijken naar kwaliteit en vorm die zeer professioneel aandoet. Het zoeken naar vorm en meenemen dat je in het bakproces scheuren ziet ontstaan en accepteren dat die ontstaan. Een ontwerper die zijn idee aanpast aan het proces dat hij volgt, dat getuigt van flexibiliteit en creativiteit. De vrijheden in deze vorm staan allemaal in dienst van het geheel. Bijvoorbeeld een overdreven grote neus die eigenlijk qua perspectief vreemd oogt, maar het gezicht precies de juiste uitdrukking geeft. Dat is heel knap gedaan.

De wagen heeft een materialiteit gekregen die veel verder gaat dan de dahlia en dat is knap. Het uitgebeelde zijn duidelijk kerels die een leven lang gesloofd hebben op het land, alsof ze gemaakt zijn van de aarde waarmee ze dagelijks worstelen. Het is opvallend hoe de donkerste kleuren echt tot in de diepste groeven zijn getikt. Dat benadrukt de vorm extra.

Het getuigt van lef om in deze tijd waarin techniek, overrompelende muziek en veel alternatieve materialen het corso lijken te domineren, met een pure en stille wagen te komen. En wat voor een!

Helpt Elkander

15 Geslepen

3^e prijs 616 punten

De egel is een gevaarte dat hoog boven het publiek uittorent, met de stekels gevaarlijk omhoog en toch is het in de beleving een klein, lief en zelfs aaibaar dier. Dat komt vooral door de elegante en natuurlijke manier van bewegen. De snuffelende snuit, de souplesse van de bewegingen waardoor het beest volkomen geloofwaardig wordt. De kleurstelling is mooi terughoudend en doet denken aan de herfst, zodat de egel heel dichtbij zijn natuurlijke verschijning blijft. Geen handeling is te veel om het effect te vergroten en niets is nagelaten.

Het is een eenheid in vorm en in kleur. Ook fraai uitgevoerd is de voet waarop hij staat, de verhoudingen zijn goed.

Op de 'merknaam' Van Gogh van de potloden na, heeft de wagen vrijwel niets met het thema te maken. Toch heeft Geslepen kunnen imponeren.

Jammer dat de soundscape regelmatig verdrongen wordt door obligate muziek. Een soundtrack van alleen natuurgeluiden, vermengd met het geluid van het slijpen van potloden, had ook gekund...

't Stuk

10 Stemmen

2^e prijs 626 punten

Een imposante, theatrale kop waarin je door de ingenieuze spiraalwerking als het ware tot aan de stembanden naar binnen wordt gezogen vanaf het moment dat je hem aan ziet komen. Wat een dieptewerking!

De wagen is sterk van vorm en kleur, ook het tweede deel waar vele bijna onherkenbare kraaien versmelten tot een verwilderde haardos.

De binnenste kop en de verschrompelde hoofden die uit de haren tevoorschijn komen, zijn horrorachtig opgebouwd uit plastic verpakte, in vacuüm gezogen bloemen. Dit is een prachtige vondst waardoor de kleuren perfect aansluiten op de bloemen en toch een akelige vervreemding oproepen.

Het ontwerp benadert de gekte op een originele wijze. Het is beangstigend en intens. Dit idee doet denken aan De Schreeuw van generatiegenoot Munch. De verwijzing is duidelijk, maar niet cliché.

Wernhout

14 Adieu Vincent

1e prijs 634 punten

De cirkel is rond. Op de plek waar Vincent van Gogh is geboren, heeft hij een waardig afscheid gekregen. Een postuum salut van buurtschap Wernhout dat het publiek een beeld voorschotelt zoals het Vincent graag had zien sterven. Niet op een nare manier, maar mooi, liggend in de natuur met pencelen in de hand. Het is een aangrijpende wagen die een diepe indruk nalaat. In kleur, vorm en theatraliteit is de wagen overdonderend. Anatomie en plooiwal zijn overal overtuigend. De zich openende bloemen tegen de donkerpaarse kleding etsen zich in je netvlies. De houding van de persoon, Van Gogh is bevrijdend, in een weelderige berm van planten en bloemen. Hoe krijg je het voor elkaar om met zo'n enorme wagen zo'n verstilling en zo'n intimiteit te creëren. Deze ontroerende wagen zet onbevangen het thema dood op de agenda van het corso en de manier waarop is het hoogtepunt van deze mooie dag.

Pluim van de vakjury

Voor de vierde maal deelt de jury een speciale vermelding uit in de vorm van een **Pluim van de vakjury**. De jury heeft er twee toegekend.

Voor **Stemmen** vanwege het gebruik van in plastic verpakte, vacuüm gezogen bloemen. Daardoor is er geen sprake van alternatief materiaal, eerder van een alternatief gebruik van de dahlia's. Het geeft gezichten een stevig horrorgehalte. De kleuren sluiten perfect aan op de bloemen en roepen toch een akelige vervreemding op.

Voor **Inventaris** vanwege de originaliteit in zijn aanpak. Het is een documentaire wagen vanwege de secure inventarisatie van alle gebruikte meubelstukken in een catalogus. De wetenschap dat de meubelstukken echt uit de grote hoeveelheid woonplekken van Van Gogh komen, maakt de wagen bijzonder intrigerend. De makers hebben zich niet laten inspireren door een beeld of een bestaand verhaal, maar door eigen onderzoek.